

Postanowienie z dnia 6 czerwca 2007 r.

III KRS 7/07

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 73, poz. 484 ze zm.) postępowanie o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego, który ukończył 65 lat, podlega umorzeniu także wówczas, gdy w dniu wejścia w życie tej ustawy toczyło się przed Sądem Najwyższym.

Przewodniczący SSN Jerzy Kwaśniewski, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Jolanta Strusińska-Żukowska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 czerwca 2007 r. sprawy z odwołania Mirosławy C. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 lutego 2007 r. [...] w sprawie odmowy wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego,

u c h y l i ł zaskarżoną uchwałę i umorzył postępowanie.

U z a s a d n i e

Uchwałą [...] z dnia 8 lutego 2007 r. Krajowa Rada Sądownictwa odmówiła wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego Sądu Apelacyjnego w W. Mirosławę C. W uzasadnieniu tej uchwały stwierdziła, że wniosek dotyczy wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska po ukończeniu 69 lat. Zasadą jest przejście sędziego w stan spoczynku z dniem ukończenia 65 roku życia, a możliwość dalszego pozostawania na stanowisku powinna być traktowana jako wyjątek. W dokumentacji przedstawionej Krajowej Radzie Sądownictwa brak jest uzasadnienia wskazującego na obiektywne okoliczności ponownego przedłużenia terminu do zajmowania stanowiska sędziego. Ponadto w 2005 r. średnie załatwienie spraw przez sędziego (19,4) było niższe od przeciętnej w wydziale (23) i nie wszystkie uzasadnienia orzeczeń były sporządzone w terminie.

W odwołaniu sędzia Mirosława C. zarzuciła, że uchwała nie spełnia warunku wyjaśnienia wszystkich okoliczności z uwzględnieniem interesu publicznego (potrzeb wymiaru sprawiedliwości) i słusznego interesu sędziego. Jako jedyny motyw wskazano wyniki jej pracy w 2005 r. opierając się na zestawieniu sędziego wizytatora w opinii z dnia 6 grudnia 2005 r. W rzeczywistości zestawienie to jest dotknięte błędem wynikającym z przyjętej metody statystycznej, co wynika z dołączonego do odwołania zestawienia sporządzonego metodą stosowaną w 2006 r., w którym wyliczono średnią za 11 miesięcy 2005 r. na 22,8 spraw. Jednostronna opinia Krajowej Rady Sądownictwa wynikająca z ograniczenia się do wskazania danych statystycznych z roku 2005 krzywdzi odwołującą się oraz narusza jej dobre imię i w tym skarżąca upatruje naruszenie prawa. W związku z tymi zarzutami sędzia Mirosława C. wniosła o uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W dacie podjęcia przez Krajową Radę Sądownictwa zaskarżonej uchwały przepis art. 69 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) stanowił, że sędzia przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 65 roku życia, chyba że Krajowa Rada Sądownictwa na wniosek sędziego, po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu, wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez sędziego 70 roku życia. Pełnienie przez sędziego służby po osiągnięciu wieku 65 lat uzależnione było od zgody Krajowej Rady Sądownictwa, która na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 100, poz. 1082 ze zm.) podejmowała uchwałę w tym przedmiocie, a na podstawie art. 13 ust. 2 tej ustawy sędzia mógł odwołać się do Sądu Najwyższego, z powodu sprzeczności uchwały z prawem.

Ustawą z dnia 16 marca 2007 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 73, poz. 484), która weszła w życie dnia 10 maja 2007 r. przepis art. 69 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych otrzymał brzmienie: sędzia przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 65 roku życia, chyba że nie później niż na sześć miesięcy przed ukończeniem 65 roku życia oświadczy Ministrowi Sprawiedliwości wolę dalszego zajmowania stano-

wiska i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko sędziowskie. Dalsze zajmowanie stanowiska sędziego nie wymaga obecnie zgody Krajowej Rady Sądownictwa, wystarczające jest złożenie Ministrowi Sprawiedliwości odpowiedniego oświadczenia. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 69 § 3, w razie złożenia przez sędziego oświadczenia i przedstawienia zaświadczenia, o których mowa w § 1, sędzia może zajmować stanowisko nie dłużej niż do ukończenia 70 roku życia. Sędzia ten może w każdym czasie przejść w stan spoczynku, składając odpowiednie oświadczenie Ministrowi Sprawiedliwości.

Przepis art. 4 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej stanowi, że postępowania przed Krajową Radą Sądownictwa w sprawach wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego, który ukończył 65 rok życia, umarza się. Chodzi tu o toczące się a niezakończone jeszcze postępowania przed Krajową Radą Sądownictwa. W takim przypadku zgodnie z art. 4 ust. 2 wniosek sędziego o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska, złożony na podstawie przepisów dotychczasowych, jest równoznaczny z oświadczeniem woli dalszego zajmowania stanowiska w rozumieniu art. 69 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych. Na podstawie art. 4 ust. 3 i 4 ustawy zmieniającej sędzia może nadal zajmować swoje stanowisko po przedstawieniu Ministrowi Sprawiedliwości w wymaganym tymi przepisami terminie zaświadczenia o stanie zdrowia.

W niniejszej sprawie uchwała Krajowej Rady Sądownictwa została wydana zgodnie z obowiązującymi w dacie jej wydania przepisami. Jednakże wobec zaskarżenia tej uchwały - wniesienia odwołania do Sądu Najwyższego na podstawie art. 69 § 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych w obowiązującym wówczas brzmieniu - postępowanie w sprawie nie zostało zakończone. Dopiero orzeczenie Sądu Najwyższego - wyrok oddalający odwołanie lub postanowienie umarzające postępowanie odwoławcze - kończy postępowanie o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska. Wynikało to z treści powołanego wyżej przepisu, zgodnie z którym sędzia pozostaje w służbie do czasu zakończenia postępowania, w tym postępowania przed Sądem Najwyższym, nawet jeżeli ukończył 65 lat, a Krajowa Rada Sądownictwa nie uwzględniła jego wniosku. W wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., III KRS 3/04 (OSNP 2005 nr 2, poz. 30), Sąd Najwyższy stwierdził, że prawomocne orzeczenie kończy postępowanie o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska. Skoro uchwała w niniejszej sprawie, odmawiająca wyrażenia zgody, nie jest prawomocna, postępo-

wanie toczące się na skutek odwołania od tej uchwały jest nadal postępowaniem o wyrażenie zgody przez Krajową Radę Sądownictwa na dalsze pełnienie służby. Należało zatem przyjąć, że na podstawie art. 4 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej postępowanie o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego, który ukończył 65 lat, podlega umorzeniu także wówczas, gdy w dniu wejścia w życie tej ustawy toczyło się przed Sądem Najwyższym. Z tych przyczyn Sąd Najwyższy uchylił zaskarżoną uchwałę i umorzył postępowanie.

=====